

MEERVAL IN DE WINTER? JAZEKER!

Meervalvissen staat te boek als een echte zomervisserij – zéker wat de Nederlandse situatie betreft. Het algemeen heersende idee is dat het vangen van *Siluris glanis* in de winter een haast kansloze missie is.

Danny ten Tije (42) bewijst echter het tegendeel met zijn actieve en succesvolle aanpak vanuit de bellyboat. Dobberend op het ijskoude water van een Limburgse Maasplas geeft hij zijn geheimen prijs.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

'Sinds ik een dieptemeter met Live Scope heb, ben ik het gedrag van de vissen veel beter gaan doorgronden'

Het plan is om Danny vandaag op gepaste afstand met de boot te volgen, zodat de tekstschrijver en fotograaf zo nu en dan over zijn schouder mee kunnen kijken. Terwijl de 'reporters-boot' nog wordt getrailed, appt Danny al een foto van zijn dieptemeter met een grote vlek in beeld. "Deze had er geen zin in, maar zo ziet een meerval er dus uit op de fishfinder. En dit was geen kleintje", verzekert hij ons even later enthousiast. Daarna vervolgt hij al turend op zijn dieptemeter zijn weg. Al na een paar minuten zien we hem stoppen en gaat zijn shad weer naar beneden. Gespannen wachten we op de kromme hengel die hopelijk volgt.

ZOEKEN, ZOEKEN, ZOEKEN

Die aanbeet komt uiteindelijk na ruim een half uur, maar helaas schiet de vis los. Danny baalt als een stekker, controleert zijn haak en trappelt snel weer terug naar de plek van de aanbeet. "Er lagen daar zeker vijftien meervallen. Er moet vast nog een andere vis te verleiden zijn." Omdat ze daarna de kaken op elkaar houden, komt hij even bijpraten naast onze boot. Zijn winterse

meervalvisserij lijkt op het eerste oog vrij simpel: rondje maken met de bellyboat, wat meerval spotten op de dieptemeter en je shad laten zakken. De praktijk is iets weerbarstiger. Danny: "Door het voorvissen van de afgelopen weken, wist ik ongeveer waar ik vandaag moest beginnen. Normaal ben je vooral heel veel aan het zoeken. En vind je uiteindelijk meerval, dan moeten ze ook nog maar net willen bijten."

LANG PROCES

Het heeft bij Danny en zijn vismaat lang geduurd voordat ze de wintervisserij onder de knie hadden. "Wij meervallen's zomers graag vanuit de boot, statisch met breeklijnen. Omdat we hoorden over wintervangsten zijn we het eerst met die methode gaan proberen. Een stil hangende, dode aasvis leek ons een makkelijke hap voor een meerval in wintermodus. Twee winters lang zaten we op tal van wateren te wachten op een aanbeet die niet kwam." Zijn tactiek was toen deels hetzelfde: vis zoeken op de bodem en daarna het aas in de buurt 'afspannen'. "Heel af en toe vingen we wat, maar dat stond niet in verhouding tot de hoeveelheid vissen die we soms op de dieptemeter zagen." >>

'HET IS NIET ZO DAT ZE METEEN ALLES PAKKEN WAT BOVEN HUN KOP VERSCHIJNT'

Bij het meten van de vangst blijkt de vis de 180 centimeter te passeren

>> PLASTIC-DIP

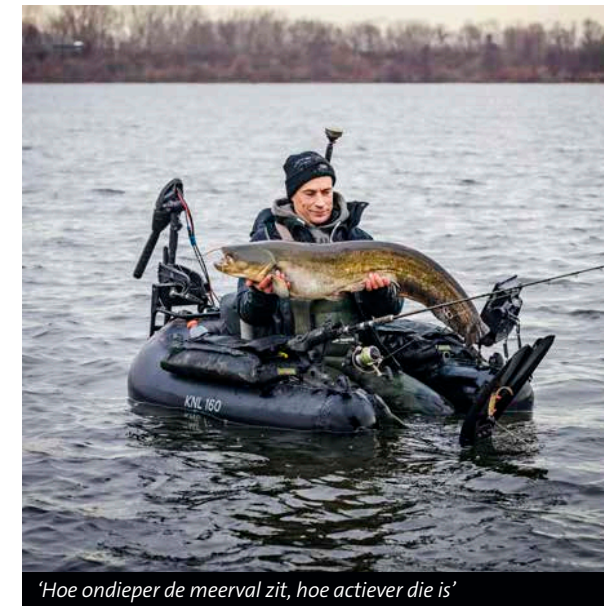
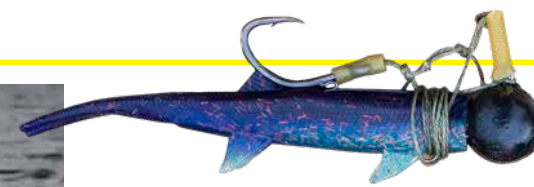
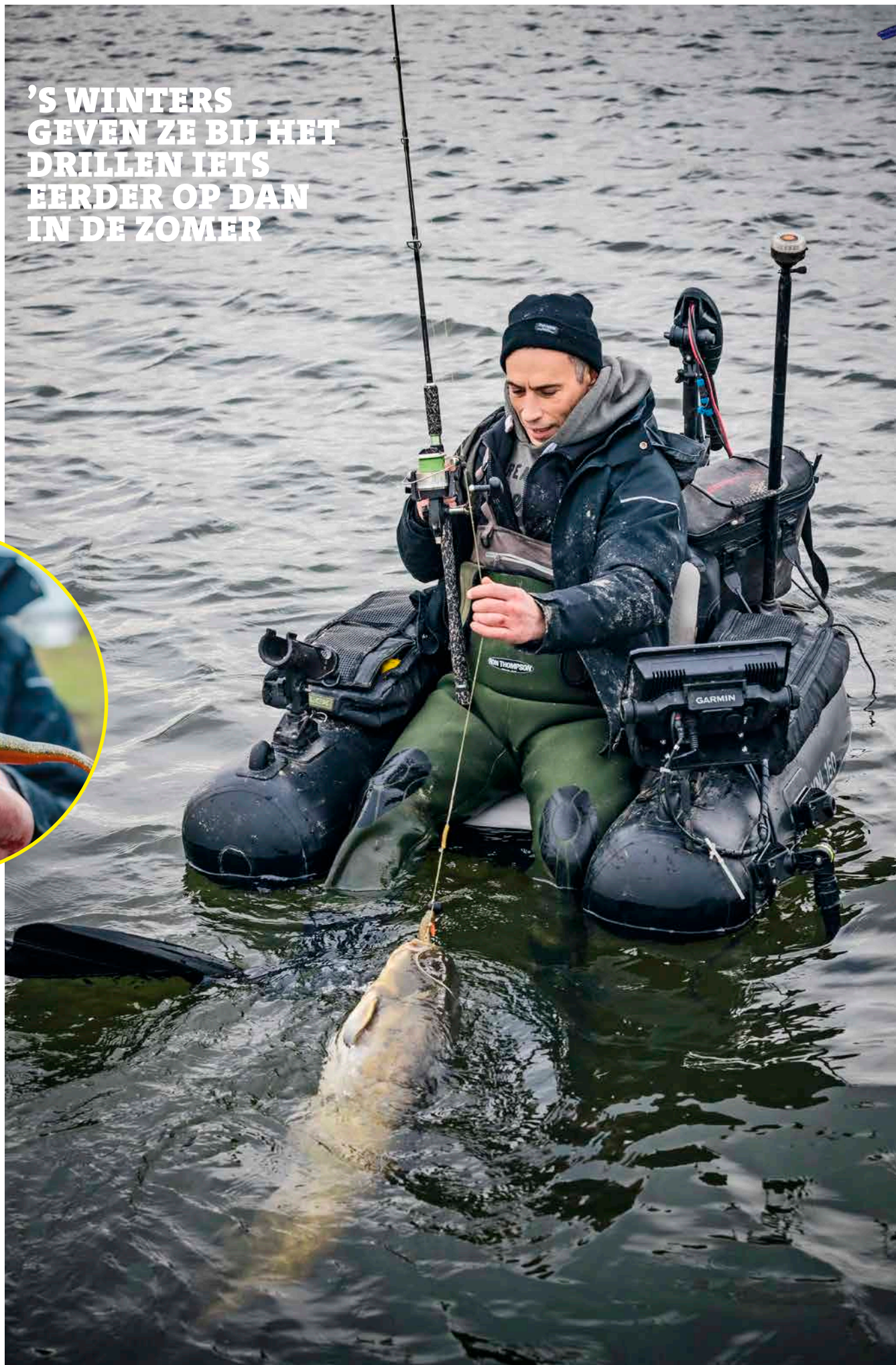
Als laatst tipt Danny nog om je jigkoppertjes in plastic-dip te dopen. Dit spul is onder andere in autozaken verkrijgbaar. "Meervallen hebben elektroreceptoren waardoor ze het ijzerwerk rond je onderlijnen kunnen waarnemen. Daarom bedek ik waar mogelijk ook de haken en wartels met stukken krimpous. Eerlijk is eerlijk: vrienden van mij die dat niet doen vangen ook hun visje, maar baat het niet dan schaadt het niet."

'S WINTERS
GEVEN ZE BIJ HET
DRILLEN IETS
EERDER OP DAN
IN DE ZOMER

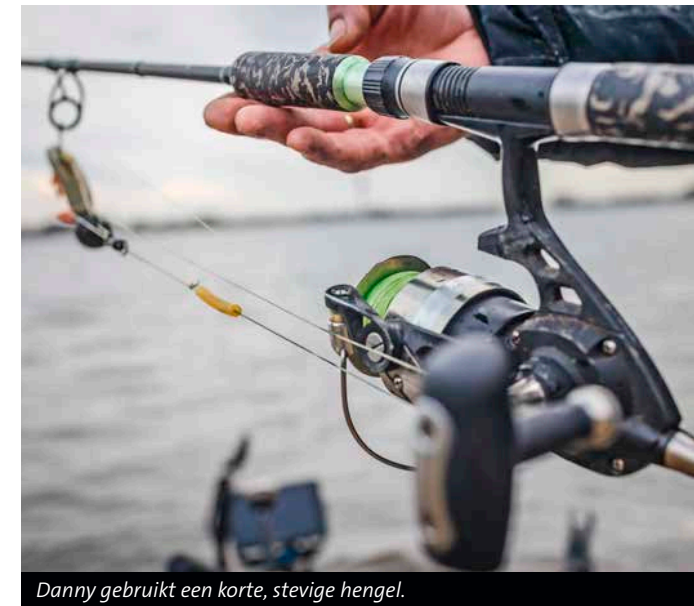

>> V-TAIL SHADS

Hoewel Danny ook in de koude maanden altijd een bakje dauwpieren meeneemt, gebruikt hij 90% van de tijd slanke en relatief kleine v-tail shads (géén schoepstaarten) van 15 tot max 20 cm lang. "Wormen en een dode aasvis werken in mijn beleving minder goed. De shads schroef ik op een 40- tot 100-grams jigkop en bovenop bevestig ik via een sterke stinger een grote, enkele meervalhaak. Gek genoeg vis ik in de winter kleiner dan in de zomer. Mijn ervaring is namelijk dat klein aas in deze periode beter werkt." Als extra attractie schuift Danny vaak nog een klein rateltje in de softbait.

'Hoe ondieper de meerval zit, hoe actiever die is'

Danny gebruikt een korte, stevige hengel.

HOE ONDIEPER, HOE ACTIEVER

Dankzij flink wat doorzettingsvermogen en een beetje hulp van de nieuwste generatie fishfinders namen de wintervangsten aanzienlijk toe. "Sinds ik een dieptemeter met Live Scope heb, ben ik het gedrag van de vissen beter gaan doorgronden. Je kijkt met deze techniek live mee onder water en ziet dus precies hoe een vis reageert. Ook ontdekten we al snel veel meervallen op half water." Inmiddels weet hij: hoe ondieper de vissen hangen, des te actiever ze zijn. "Voorheen zochten we de vis op de bodem, nu zoek ik ze tussen de acht en 12 meter op de diepe gaten van rivierplassen. Pelagisch vissen, zeg maar. Soms hangen ze op een stuk van 25 meter diep op slechts drie meter diepte, en dat in hartje winter."

VREUGDEKREET

Even later horen we een vreugdekreet en zien we een hele kromme hengel. De korte maar stevige meervalhengel krijgt het behoorlijk te verduren en de vis heeft met een diepte van 22 meter alle ruimte om zijn krachten te laten zien. "Dit is een goeie", zegt Danny terwijl hij de vis weer omhoog pompt. Aan de drill te zien lijkt de meerval weinig last hebben van het koude

water. "Boven de 140 cm zijn ze alsnog loeisterk, alleen geven ze nu net iets eerder op dan in de zomer", zegt Danny als hij na enkele minuten de meerval in de bek pakt en er wederom een vreugdekreet volgt. "Die haalt de 180 wel", jubelt hij.

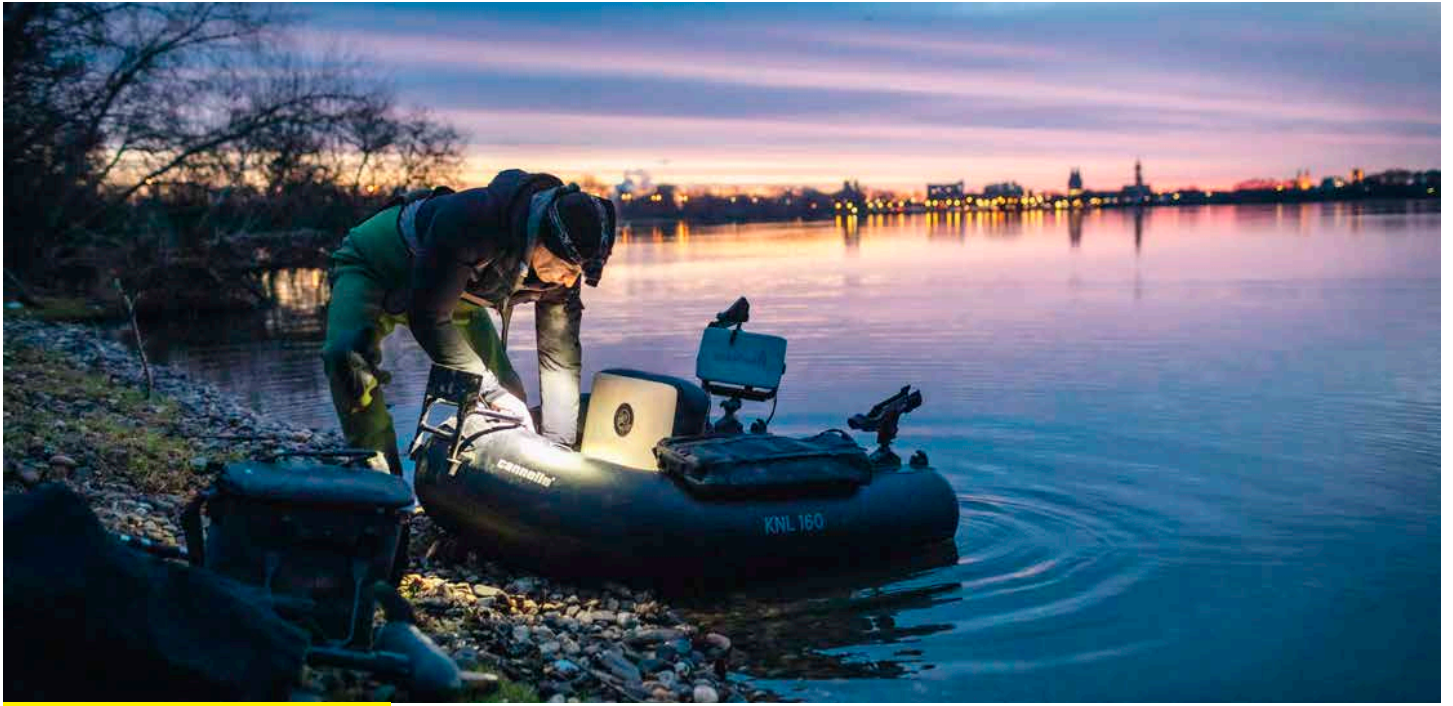
KORTE AASMOMENTEN

Na het meten op de kant blijkt de meerval 184 centimeter. "Een mooi begin, maar laten we snel teruggaan. Er lagen daar nog meer vissen", zegt Danny gretig. "Ga nu maar wat dichterbij liggen met de boot, zodat ik goed kan laten zien hoe ik het aanpak." Boven een diep gat van de rivierplas laat hij verscheidene signalen zien op een meter of acht diep. "De vis van net kwam zelfs van zes meter. Mijn theorie is: op de bodem rusten ze uit en een enkele keer gaan ze even naar boven om te eten. Hoe kouder het water, hoe korter de aasmomenten. Maar als er zoals in deze rivierplas veel meerval zit, kom je met wat zoekwerk en verkassen altijd wel een actieve vis tegen en vaak hangen deze bij elkaar in de buurt."

VAN ACHTER BENADEREN

Heeft Danny de meerval gevonden, dan begint een subtiel sluipspel. "Ik beoefen deze visserij uitsluitend

>> **STEKKEN**

De bellyboat van Danny is voorzien van luxe elektronica zoals een elektromotor en *high end* dieptemeter. Daarmee kan hij relatief snel grote delen van een water scannen. Heb je die luxe niet, kies daar dan je stek op uit. "Begin bij kleine rivierplassen langs de Waal, IJssel of Maas en zoek thuis op de gratis Navionics webapp alvast naar de diepe gaten. Focus je op de deze plekken en kijk of je in de waterkolom grote signalen tegenkomt die zich als een grote streep aftekenen op een traditionele dieptemeter. Grote kans dat het meerval is, die je daarna gericht kunt bevissen."

met de bellyboat, omdat je daarmee veel wendbaarder bent dan met de boot. Zie ik een meerval op mijn scherm, dan trappel ik snel terug, benader ik hem van achter en vis de shad langzaam richting zijn kop. Eenmaal op een centimeter of 50 boven zijn bek, tik ik het kunst-aas voorzichtig op en neer." Daarna kunnen er drie dingen gebeuren: "Óf hij duikt meteen de diepte in en je kans is verkeken. Óf hij kijkt eerst even naar je kunstaas en zwemt daarna weg – dan ga ik er achteraan en kun je soms zelfs na dik 10 minuten stalken nog een aanbeet uitlokken. Maar het derde en meest ideale scenario is natuurlijk dat de vis meteen omhoog komt en zonder twijfel toehapt."

DRESSUUR

Het klinkt allemaal vrij eenvoudig, áls je de vis hebt gevonden. "Uiteindelijk valt ook dat vies tegen. Het is niet zo dat ze meteen alles pakken wat boven hun kop verschijnt. De keren dat ze er vol voor gaan zijn zeldzaam en regelmatig moet je het doen met hooguit één knappe meerval per visdag." De meervallen zijn weliswaar actiever op half water, maar ze blijven voorzichtig. "Bij het minste of geringste ruiken

ze onraad en peren ze hem." Ook zijn ze erg dressuurgevoelig, weet hij uit ervaring. "Op druk beviste wateren zoals de IJssel kun je je teasers en kwakhout bijvoorbeeld wel thuis laten. Je jaagt de grote vissen er alleen maar mee weg."

GROTE VIS SELECTEREN

Danny vindt boven de volgende diepe put weer een aantal meervallen op half water. "Het leuke van deze visserij is, dat je zelfs de grootste vis eruit kunt selecteren", zegt hij terwijl hij zijn shad laat zakken. De vis gaat meteen schuin omhoog staan. "Kijk, kijk, hij komt dichterbij", fluistert hij. Als de fotograaf in de boot snel opspringt met zijn camera in de aanslag, is het meteen gedaan. "Je ziet: je maakt even wat geluid aan boord en weg is-ie." Als we de Apeldoornse op gepaste afstand verder laten vissen is het wél raak. Een kleinere vis heeft de shad gegrepen en mag na een korte dril even op de foto. De buit is binnen en terwijl wij gaan traileren, vist Danny nog even verder. Na een kwartier verschijnt er een filmpje in de Whatsapp: "Kijk: 190 cm. Wat een topdag was dit!" Zeg dat wel! En het bewijs is geleverd: de 'Neder-meervallen' zijn met de juiste tactiek ook 's winters vangbaar.

Danny's voorkeur gaat uit naar 'v-tail' shads van 15 tot max 20 cm